

Udsnit af forsiden til *Farfedt*.

Digtsamlingen *Farfedt*: Hullet, der ikke vil lukke

Inger Tejlgaard Olesen Ravn

jeg laver grådpøl med baglæns gulvfald

Jonas Reppel får sproget til at vibrere et sted mellem dødsmetal og grådanfald i *Farfedt*, udgivet på Antipyrine, 2022.

Jeg har fulgt Jonas Reppel, siden jeg hørte hans oplæsning til et online-lyrikarrangement, midt i den mørkeste vinter i mands minde: corona-nedlukning II. Jonas Reppel læste/sang sine ”Haiku til min datter” over Zoom, så væggene i mit kælderrum dirrede, og strejf af solskin blændede mine plirrende øjne.

I *Farfedt* fortæller den udstødte dreng sin historie. Du ved, ham, der havde sit eget hjørne i klassen, ham, der aldrig opførte sig ordentligt, der løj og måske endda lugtede lidt. Det er *hans* ord.

Vi er i Vordingborg, ved pølsevognen, på stationen, på VUC, i klubværelset, i beskæftigelsestilbud.

Vi bliver trøstet med en movieboks med *Karate Kid*, når far forudsigeligt udebliver fra samtlige aftaler. Sproget er råt, rytmisk, benhårdt, grumt og åbningen til en uendelig sårbarhed.

Gennem det hele, denne sjælefortærende længsel efter far, efter at høre til hos nogen i verden.

Det er ikke en virkelighed, vi har lyst til at kende – men den findes.

Farfedt fortjener læsere fra alle lag, man går fra mødet ramt og beriget. Læs den!